

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1238/2023
28.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Николића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Николића, адвоката Дарка Милутиновића и адвоката Ивице Кнежевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 3/23 од 12.04.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/23 од 20.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Николића, адвоката Дарка Милутиновића и адвоката Ивице Кнежевића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 3/23 од 12.04.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/23 од 20.07.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтеви бранилаца окривљеног у преосталом делу, **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 3/23 од 12.04.2023. године, окривљени Александар Николић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 8 (осам) месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 13.09.2022. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји

потреба за лечењем, али не дуже од три године, при чему ће се време проведено у установи за лечење урачунати у казну затвора. Такође, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, тако што је од окривљеног одузета ручно прављена цигарета, тзв. „цоинт“ – опојна дрога марихуана, бруто масе 0,36 грама, 1,4 грама опојне дроге марихуане, ручно прављена цигарета тзв. „цоинт“ – марихуана бруто тежине 1,13 грама, која је од окривљеног одузета по потврдама о привремено одузетим предметима ПУ Ниш од 13.09.2022. године и ПУ Крушевац од 13.09.2022. године и одређено да се иста преда ПУ Крушевац на даље поступање, као опојна дрога која се по правноснажности пресуде има уништити. Окривљени Александар Николић је обавезан да суду и Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 371/23 од 20.07.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и бранилаца окривљеног Александра Николића, адвоката Ивице Кнежевића и Дарка Милутиновића, а пресуда Вишег суда у Крушевцу К 3/23 од 12.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели у смислу члана 485. став 1. ЗКП бранилац окривљеног Александра Николића, адвокат Дарко Милутиновић и адвокат Ивица Кнежевић, са предлозима да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Николића су неосновани у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Браниоци окривљеног Александра Николића, адвокати Дарко Милутиновић и Ивица Кнежевић, у поднетим захтевима означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, учињену на штету окривљеног у побијаним пресудама, али образлажући исту суштински указују и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, браниоци окривљеног Александра Николића у поднетим захтевима наводе да се у изреци првостепене пресуде не наводе прецизно радње које представљају радње производње дроге, услед чега би се радње које је предузимао окривљени могле правно квалификовати само као неовлашћено узгајање психоактивне конопље, па се у конкретном случају према ставу одбране и не може радити о кривичном делу неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, већ једино о кривичном делу неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ.

Изнети наводи у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Из чињеничног описа датог у изреци првостепене пресуде произилазе управо сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је окривљени Александар Николић оглашен кривим, и то како објективна обележја, која се односе на саму радњу извршења која се састоји у томе да је окривљени у периоду од маја месеца 2022. године, па до 13.09.2022. године, заједно са окривљеним АА, учествовао у радњи извршења на тај начин што су заједнички неовлашћено производили опојну дрогу марихуану – cannabis, укупне нето масе 109,050 кг, и то тако што су по претходном договору на пет засада у атару села ... и у атару села ... засадили 151 биљку cannabis, исте неговали, третирали хемијским средствима, брали и сушили, а од дела осушене марихуане окривљени Александар Николић је правио цигарете – „цоинте“, а која дрога им је дана 13.09.2022. године од стране полиције пронађена и привремено одузета, тако и она обележја кривичног дела која се тичу субјективног односа окривљеног према извршеном делу, а односе се на урачунљивост, умишљај и свест окривљеног о забрањености дела.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи бранилаца окривљеног Александра Николића којима указују да се радње које је окривљени предузео не могу сматрати производњом, будући да се под производњом опојне дроге подразумева њено стварање које обухвата све активности којима се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, док се под узгајањем психоактивне конопље могу подразумевати само радње које се односе на сетву и негу биљке до њеног биолошког зрења, при чему је у конкретном случају утврђено, а што је наведено у изреци првостепене пресуде, да је окривљени из предметних засада – брао опојну дрогу марихуану, сушио, а од дела осушене марихуане окривљени правио цигарете – цоинте, која дрога је код њега пронађена критичном приликом, које радње су потом правилно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног је указивала и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни 5. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости, којима образлажу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, браниоци окривљеног Александра Николића, суштински оспоравају чињенично стање и чињеничне закључке суда у вези извршења предметног кривичног дела, изношењем сопственог виђења предметног догађаја, који се разликује од оног описаног у изреци првостепене пресуде. Бранилац окривљеног Александра Николића, адвокат Дарко Милутиновић, при томе указује да

из описа кривичног дела и утврђеног чињеничног стања, не произилази међусобна условљеност и повезаност радњи или свести о заједничком деловању сваког од саизвршилаца, посебно имајући у виду да се ради о дугогодишњим познаницима, полемисући на тај начин са чињеничним закључцима првостепеног суда који се односе на утврђење постојања саизвршилаштва у извршењу предметног кривичног дела. Надаље, бранилац окривљеног Александра Николића, адвокат Ивица Кнежевић оспорава чињеничне закључке првостепеног суда везане за радњу производње дроге, истовремено анализирајући изведене доказе, уз сопствену оцену истих и констатацију да је остало спорно, а према изведеним доказима, да ли пронађени „доинти“ марихуане потичу са предметних засада, а која чињеница је према ставу одбране одлучна за постојање предметног кривичног дела.

На описани начин, по ставу овог суда, браниоци окривљеног правноснажне пресуде побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде кривичног закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног Александра Николића, адвокат Ивица Кнежевић указује да је на све напред изнете околности одбрана предложила саслушање вештака НКФЦ Ниш, при чему је првостепени суд тај предлог одбио као неоснован, чиме суштински указује на повреду закона - члана 395. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда одредбе члана 395. став 1. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Николића, у овом делу одбацио као недозвољене.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Александра Николића, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП, захтеве за заштиту законитости у односу на наведену повреду закона одбио као неосноване, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтеве одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић